

РЕШЕНИЕ

№ 5433

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5761** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 29.04.2020 г. по н.а.х. дело № 11003/ 2019 г. по описа на СРС, НО, 13 състав е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 2170275 на СДВР, с който на В. В. Б. е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от В. В. Б. с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ № 2170275 на СДВР. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, мотивирани с твърдения, относими към законосъобразността на ЕФ. В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и

следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 2037693, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 17.07.2018 г., в 10,13 часа в [населено място] по [улица], срещу № 6, с посока на движение от [улица]към [улица]се движел лек автомобил „Мерцедес Е 320 ЦДИ“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на В. В. Б., със скорост 76 км/час, при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с автоматизирано техническо средство TFR1-M 619. За така констатираното нарушение на В. В. Б. бил издаден електронен фиш серия К № 2170275 по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че В. В. Б. осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС.

Решението е законосъобразно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В. В. Б., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 и протокол № 8-38-18 от 27.03.2018 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол), като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Електронният фиш съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл.54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл.189, ал.4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл.189, ал.11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява

съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Неоснователно е възражението на касатора, че основанийето за издаване на ЕФ е неясно формулирано, тъй като не е посочен чл.189, ал.4 от ЗДвП. В ЕФ изрично е посочено, че за извършено от В. В. Б. нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП се налага глоба в размер на 100 лв. Неоснователно е и възражението, че електронен фиш може да бъде издаден само за нарушения на ЗДвП, установени и заснети със стационарно автоматизирано техническо средство или система. С изменението на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с израза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т.65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.3 от ЗДвП (нова - ДВ бр. 19/2015г.), на министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г.), в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

По отношение приспаднатия толеранс, в приложения към ЕФ снимков материал ясно е посочено, че измерената скорост, с която се е движел лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , е 79 км/ч. Посочена е и наказуема скорост от 76 км/ч след приспадането на толеранс от 3 % съгласно чл.755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол.

На следващо място, касаторът твърди, че процедурата по издаване на ЕФ е опорочена, тъй като не му е изпратена покана по реда на чл.186, ал.4 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването ѝ, за да му бъде издаден фиш или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението. При неявяване в определения срок или при непосочване писмено на лицето, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство, на собственика или на управителя на юридическото лице - собственик на моторното превозно средство, се издава фиш в негово отсъствие, който се смята за връчен от датата на издаване на фиша. Видно от систематичното място на самата разпоредба тя урежда правила от производството по издаване на фиш, а не на електронен фиш по смисъла на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Става дума за два различни акта, като по отношение на фиша са предвидени различни и реквизити – чл. 186, ал. 1, изр. 2 ЗДвП. В тази връзка посоченото от касатора правило не намира приложение в производството по издаване на електронен фиш, където има нарочно правило, разписано в разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП. В случай че жалбоподателят твърди, че не той, а друго лице е осъществило процесното нарушение, пътят му на защита е по реда на чл.189, ал.5 ЗДвП – като в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш е следвало да предостави писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, при което първоначално издаденият електронен фиш би бил анулиран.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.04.2020г., постановено по н. а. х. дело № 11003/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: